

ת"פ 185/11/12 - מדינת ישראל נגד שאדי (בן כאמל) גאנם, יליד 1980, רנין גאנם - נדונה

בית המשפט המחוזי בחיפה

5.2.2014

ת"פ 185-11-12
מדינת ישראל נ' שאדי (בן כאמל) גאנם
לפני השופט יצחק כהן

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד הדר צור

נגד

1. שאדי (בן כאמל) גאנם
יליד 1980, ת.ז. 040051435
ע"י ב"כ הנאשם 1 עו"ד גב' סנא ח'יר ועו"ד ענאן
ח'יר
2. רנין גאנם - נדונה

הנאשמים

הכרעת דין

בעניינו של הנאשם מס' 1

א. כתב האישום

1. הנאשמים בכתב האישום שלפני הם בעל ואשתו. בעקבות הסדר טיעון שנעשה עם הנאשמת מס' 2, הנאשמת הודתה בביצוע העבירות שיוחסו לה בכתב האישום, הורשעה על פי הודאתה, ודינה נגזר (בתאריך 17.2.2013).

2. כתב האישום מונה שני אישומים, ולהלן אסקור אותם בקצרה:

עמוד 1

(א) **האישום הראשון:**

- (1) במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, נאשם מס' 1 שרת כסגן ראש צוות בילוש ביחידת "שחר" 101 של משמר הגבול. בתוקף שירותו במשמר הגבול, החזיק הנאשם ברובה מסוג M - 16 ובאקדח טייזר.
- (2) בתאריך 9.10.2012 נסעו הנאשם ואשתו לחתונת אחותה של הנאשמת, ולקראת הנסיעה הפקידו את בתם התינוקת למשמורת בידי משפחת בן דודו של הנאשם, רוני גאנב. כמו כן הפקיד הנאשם בידיו של רוני תיק שהכיל את הרובה ואת האקדח. יצויין כי בין הנאשמים ובין רוני ובין משפחתו שררו יחסי קרבה הדוקים.
- (3) נטען בכתב האישום, כי הנאשם הפקיד את הרובה ואת האקדח בידיו של רוני, הגם שידע שעל פי נהלי משמר הגבול הדבר אסור, וכן ידע כי רוני היה מעורב בפלילים ואין לו רישיון או אישור להחזיק בכלי נשק אלה.
- (4) בתאריך 11.10.12 בשעה 23:30 או בסמוך לכך, הנאשמים שבו מהחתונה ונכנסו לביתו של רוני. במהלך הביקור, בני משפחתו של רוני העבירו לרכב הנאשמים את התיקים שהושארו אצלם, מלבד התיק ובו הנשק והטייזר. למחרת היום פנה הנאשם לרוני וביקש ממנו כי ישיב לו את הרובה ואת האקדח, אך זה השיב לו כי כלי הנשק אינם מצויים אצלו.
- (5) בכתב האישום נטען, כי חרף הודעת רוני שכלי הנשק אינם ברשותו, הנאשם נמנע מלדווח ליחידתו על היעלמותם של כלי הנשק. עוד נטען, כי הנאשם, בהיותו עובד הציבור, עשה מעשה של הפרת אמונים הפוגע בציבור וכן השאיר או הפקיר כלי יריה שבכוחם לגרום נזק לאדם או לסכן את חייו, וזאת ללא נקיטת אמצעי זהירות סבירים למנוע מאדם אחר מלגרום בהם נזק לעצמו או לאחר. כמו כן, במעשיו האמורים לעיל, הנאשם עשה מעשה בכדי למנוע תפיסת גנב הנשק, או גילוי העבירה של גניבת הנשק.
- (6) על רקע העובדות המפורטות בכתב האישום, הואשם הנאשם בביצוע העבירות הבאות:
- א. מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "**חוק העונשין**");
- ב. הזנחת השמירה של כלי יריה וחומרים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 339 לחוק העונשין;

ג. סיוע לאחר מעשה, עבירה לפי סעיף 260 בצירוף סעיף 261 לחוק העונשין.

(ב) האישום השני:

- (1) בתאריך 13.10.2012, ובהמשך להיעלמות כלי הנשק כמתואר בכתב האישום, נפגש הנאשם עם רוני, כדי לטכס עצה כיצד להסתיר את גניבת הנשק והטייזר. למחרת היום, בתאריך 14.10.12, בסביבות השעה 14:00, הנאשם ורוני נפגשו שנית, בביתו של רוני, והגו תכנית שמטרתה היתה להסתיר נסיבות גניבת הנשק והטייזר (להלן - "התכנית").
- (2) בהתאם לתכנית, הנאשם תיאם בו ביום, שאיציק ימיני, שוטר מג"ב המשרת עמו (להלן - "איציק"), יגיע לביתו של הנאשם, בשעה מוקדמת מהנדרש, על מנת לאסוף את הנאשם בדרך ליחידה בה הם משרתים.
- (3) באותו יום, בשעה 19:40 או בסמוך לכך, הנאשמים הגיעו לביתם יחד עם קטין בשם ראמז (יליד שנת 1997), הוא בנו של רוני. הנאשמים הציגו לאיציק מצג כוזב, כאילו זה אך שבו מקניות, וראמז מסייע להם בסחיבת המוצרים שרכשו.
- (4) הנאשם ביקש מראמז, בנוכחות איציק, שישים בתא המטען של הרכב המשטרתי, את ציודו האישי וכן תיק שנחזה להכיל את הנשק ואקדח הטייזר של הנאשם, וזאת במטרה להטעות את איציק.
- (5) בהמשך, וכדי להסיח את דעתו של איציק, הנאשמים הזמינו את איציק להכנס לביתם, ואף כבדו אותו בשתיית קפה והנאשם ערך לו סיור בבית. באותה עת, ועל פי תדריך מוקדם שראמז קיבל מהנאשם ומרוני, התפרץ ראמז למכונית המשטרתית, תוך שהשתמש במפתחות הרכב, וגנב מהרכב את נשקו האישי של איציק, רובה מסוג M - 16 בעל קנה קצר. כמו כן "גנב" ראמז את תיקו של הנאשם, אותו הכניס לתא המטען של המכונית זמן קצר לפני כן.
- (6) לאחר דברים אלה הנאשם ואיציק נסעו ליחידה, ואף נקראו להשתתף בפעילות מבצעית זמן קצר לאחר הגיעם ליחידה.
- (7) בתום הפעילות המבצעית, גילה איציק שנשקו האישי נגנב מהמכונית המשטרתית, ודיווח על כך. בסמוך לכך, גם הנאשם "גילה" שכלי הנשק שלו נגנבו מהמכונית ביחד עם הרובה של איציק.

(8) על רקע העובדות המתוארות לעיל, נטען בכתב האישום, כי הנאשם קשר לבצע עבירה מסוג פשע, וכן עשה מעשים בכוונה להביא לעיוות דין והכשלת משפט. עוד נטען, כי הנאשם, ביחד עם אחרים, פרץ או התפרץ לרכב בכוונה לבצע פשע או גניבה, וכן עשה עסקה בנשק שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו ללא רשות על פי דין. בנוסף נטען, שהנאשם, בהיותו עובד ציבור, גנב יחד עם אחרים, דבר שהוא נכס המדינה ושהגיע לידי מכוח עבודתו, וערכו עולה על 1,000 ₪.

(9) על כן, באישום השני מיוחסות לנאשם העבירות הבאות:

- א. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין ;
- ב. עשיית עסקה בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין;
- ג. התפרצות לרכב בכוונה לבצע פשע או גניבה, עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין;
- ד. גניבה בידי עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין ;
- ה. שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ב. תשובת הנאשם לאישום הראשון

3. תשובת הנאשם לאישום הראשון ניתנה במסגרת דיון שהתקיים בבקשת הנאשם להסיר חיסיון ממסמכים שונים (וראו עמ' 14 לפרוטוקול). באותה עת כפר הנאשם בכך שהשאיר את כלי הנשק במשמורתו של רוני בניגוד לנהלים ולמרות עיסוקו של רוני בפלילים. הנאשם טען, כי לא ידע על מעורבות פלילית של רוני במהלך השנתיים שבהן היה בקשר איתו, ואף לא בהקשר הנדון, ואת הנשק השאיר בידיו של רוני ביחד עם בתו בת ה-3 חודשים, תוך שהוא משווה את הנשק לבתו הקטינה. עוד הכחיש הנאשם את העובדה, שכלי הנשק לא הוחזרו באותו ערב לאחר שהנאשמים שבו מהחתונה. הנאשם טען, כי לאחר ששבו מהחתונה, הם חזרו כדי לקחת את בתם התינוקת ואת התיקים שהשאירו, והנאשם לקח את התיקים ושב לביתו כשהוא מאמין שכלי הנשק מצויים בתוכם.

עוד הוסיף הנאשם וטען, כי לא ידע שכלי הנשק נגנבו על ידי רוני, והאמין, שכלי הנשק לא הוחזרו לו מתוך טעות של רוני, ועל כן, כאשר גילה שכלי הנשק לא הוחזרו לו, הוא חזר לביתו של רוני למחרת בבוקר,

וביקש ממנו את כלי הנשק. עוד טען הנאשם, כי לא מתקיים בו היסוד הנפשי הדרוש להרשעתו בעבירות המיוחסות לו.

4. ואולם, בישיבה שהתקיימה בתאריך 26.12.2013 (עמ' 106 לפרוטוקול), ולאחר מכן בישיבה שהתקיימה בתאריך 2.1.2014 (בעמ' 138 לפרוטוקול, החל משורה 8), בה נשמעו סיכומי באי כוח הצדדים, הודיעה באת כוח הנאשם, כי לעניין האישום הראשון, הנאשם מודה בעבירה של הזנחת השמירה של כלי הנשק. עם זאת, באת כוח הנאשם טענה כי יש לזכות את הנאשם מיתר העבירות המיוחסות לו באישום הראשון, באשר לטענתה לא התקיימו היסודות הדרושים להרשעת הנאשם בעבירות אלה.

ג. תשובת הנאשם לאישום השני

5. אף תשובת הנאשם לאישום השני ניתנה במסגרת הטיעון בבקשת הנאשם להסיר החיסיון (בעמ' 14 החל משורה 25). הנאשם הודה כי נפגש עם רוני כדי לבקש ממנו שיחזיר לו את כלי הנשק, אך כפר בכל יתר העובדות המייחסות לו קשירת קשר עם רוני לגנוב את כלי הנשק של איציק, כדי להסתיר את גניבת כלי הנשק שלו עצמו. הנאשם הוסיף וטען, כי אמנם ערך לאיציק סיור בביתו, אך לא כחלק ממזימה שנועדה להסיח את דעתו, ועוד טען, כי כלל לא ידע שבאותה עת ראמו התפרץ למכונת המשטרתית וגנב את כלי הנשק של איציק.

6. עוד באותו שלב התייחסה באת כוח הנאשם להודעות שנגבו מאת הנאשם במהלך חקירתו (מוצגים ת/3, ת/4, ת/4א' ו-ת/4ב'), בהן הודה למעשה הנאשם בעובדות המפורטות באישום השני. לטענת באת כוח הנאשם הודעות אלה נמסרו על ידו לאחר שנפגש עם אשתו במסדרון יחידת הימ"ר שחקרה את האירועים, וראה אותה אזוקה. על כן החליט להודות כדי להביא לשחרורה של אשתו. אעיר, כי בעדותו מסר הנאשם, שהחוקר הראשי בתיק, רפ"ק אייל הררי, הבטיח לו, שאם יודה בעבירות המיוחסות לו, אשתו, רנין, תשחרר ממעצרה.

ד. הכרעת דין באישום הראשון

7. כאמור, הנאשם הודה בעבירה של הזנחת השמירה על כלי נשק, וזאת בכל הנוגע לכך שהשאיר את שני כלי הנשק בתוך תיק שמסר למשמורתו של רוני. הגם שבעדותו הנאשם הכחיש כי ידע שרוני מעורב בפלילים, הרי שבחקירתו הודה בכך, דבר המגביר את רמת ההזנחה שיש לייחס לנאשם.

8. לא זו בלבד שהנאשם מסר את שני כלי הנשק למי שלא היה מוסמך להחזיק בהם, בידעו כי הוא

מעורב בפלילים, הרי שלאחר שהתברר לו שכלי הנשק נגנבו ממנו, הוא לא דיווח על כך ישירות למפקדיו.

הנאשם, בתוקף היותו שוטר במשמר הגבול, ידע שכלי הנשק עלולים להגיע לידיים לא רצויות, כגון לאנשים העוסקים בטרור או בפעילות פלילית. בכך שהנאשם לא דיווח על היעלמות כלי הנשק סמוך ככל האפשר למועד העלמותם, עשה הנאשם מעשה הפוגע בציבור, ובכך עבר אף את עבירת הפרת האמונים המיוחסת לו באישום הראשון.

9. ככל שהדברים אמורים בעבירה של סיוע לרוני לאחר מעשה, אינני סבור שהתקיימו בנאשם יסודותיה של עבירה זו. בעניין זה הנני מקבל את עדות הנאשם, כי פנה לרוני ודרש ממנו כי ישיב לו את כלי הנשק שהפקיד בידו, ואף קיווה שרוני ישיב לו כלי נשק אלה. בנסיבות אלה, אינני רואה בסיס לטענה, שהנאשם סייע לרוני בגניבת כלי הנשק, זולת סיוע עקיף שנוצר כתוצאה מכך שהנאשם לא דיווח על היעלמות כלי הנשק בסמוך לאחר שהדבר התברר לו.

10. על כן, ככל שהדברים נוגעים לאישום הראשון, הנני מחליט, על יסוד הודאת הנאשם והעובדות שהוכחו במהלך שמיעת הראיות, להרשיע את הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

א. הזנחת השמירה של כלי יריה וחומרים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 339 לחוק העונשין;

ב. מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין;

ה. הראיות הנוגעות לאישום השני

11. כאמור, באישום השני, מיוחסת לנאשם, בין היתר, עבירה של קשירת קשר עם רוני לגניבת נשקו של השוטר איציק ימיני, וזאת כדי לאפשר לנאשם לטעון, שגם נשקו שלו נגנב באותה הזדמנות.

12. על פי העובדות שהתבררו, בתאריך 14.10.2012 אחר הצהריים, פגש הנאשם את רוני, אך האחרון לא החזיר לו את כלי הנשק שנעלמו. מביתו של רוני נסעו הנאשם ואשתו לביתם, ואליהם הצטרף בנו של רוני, הקטין ראמז. הנימוק שנתן הנאשם להצטרפותו של ראמז הוא, שראמז בא לסייע לנאשם ולאשתו להעלות את סלי המצרכים שקנו לביתם, וזאת כפי שראמז נהג לסייע לאשת הנאשם פעמים רבות כאשר הנאשם נעדר מן הבית לרגל עבודתו.

בהגיעם לביתם, ראו הנאשם ואשתו, שאיציק כבר הגיע עם מכונית היחידה כדי לאסוף את הנאשם.

13. בהודעתו של איציק, מתאריך 15.10.2012 (מוצג ת/1), אשר הוגש בהסכמה במקום עדות חקירתו הראשית), מסר איציק, כי בסביבות השעה 19:30 יצא מבית חברתו בכרמיאל, והניח את רובה ה-M-16 שלו בתא המטען של המכונית. משם נסע איציק לאסוף את הנאשם, המתגורר בישוב סג'ור, מרחק נסיעה קצר מכרמיאל. בשעה שאיציק הגיע לבית הנאשם, גם הנאשם הגיע למקום במכוניתו. מיד לאחר מכן, הנאשם ביקש מראמוז כי יוציא את התיק שהיה בתא המטען של מכוניתו הפרטית ויניח אותו בתא המטען של מכונית היחידה. אשת הנאשם הביאה תיק נוסף, וגם הוא הונח בתא המטען של מכונית המשטרה. איציק מוסיף שהנאשם הזמין אותו לשתות קפה בביתו, ועל כן איציק נעל את המכונית ועלה לבית הנאשם, שם הניח את מכשיר הטלפון הנייד שלו ואת מפתחות המכונית על השולחן.

בשעה שאשת הנאשם הכינה את הקפה, ביקש הנאשם מאיציק להצטרף אליו לסיור בביתו, וביקש להראות לו את בתו התינוקת, שבאותה עת הייתה בחדרה. כמו כן סיפר הנאשם לאיציק כיצד מתכנן הוא להרחיב את בית מגוריו.

14. לאחר סיום הסיור בבית הנאשם ושתיית הקפה, נכנסו השניים למכונית היחידה ונסעו לצומת יסעור כדי לאסוף שם שוטר נוסף, ויאם שמו. בהודעתו מסר איציק, שהשוטר הנוסף ביקש להניח את נשקו בתא המטען של המכונית, אך הנאשם אמר לו שאין בכך צורך, ושיניח את הנשק לצדו בספסל האחורי של המכונית. משם נסעו איציק הנאשם וחברם הנוסף לחיפה, כדי לאסוף שוטר נוסף, רובר שמו. גם בביתו של רובר התכבדו החברים בקפה, ולאחר מכן המשיכו בדרכם, ונסעו לתחנת המשטרה בחדרה.

15. בהגיעם לתחנת חדרה, הנאשם העביר את שני השוטרים האחרים למכונית מסוג "ברלינגו", והנאשם ואיציק נסעו לבית החולים ע"ש ד"ר הלל יפה, שם הצטרפו לצוותים אחרים שסרקו את האזור בעקבות הודעה על שוד. בשלב מסוים הפסיקו הנאשם ואיציק את הסריקות ונסעו לאכול במקום מסוים בחדרה הנקרא "סמי בכיכר". לאחר שסיימו את ביקורם אצל "סמי בכיכר", נסעו השניים לאולם שמחות בשם "גאיה", שם החנה הנאשם את המכונית, והורה לאיציק להצטרף אליו לסריקות רגליות. קודם שהשניים עזבו את המכונית, איציק וידא כי היא נעולה ומערכת האזעקה עובדת, ואזכיר, שכל אותה העת, איציק סבר שהרובה שהניח בתא המטען של המכונית עדיין נמצא שם.

16. לאחר כ- 10 דקות בהן הנאשם ואיציק סרקו את האזור, חברו השניים לשני צוותים אחרים, אך איציק ביקש מהנאשם שיחזיר אותו לבסיס, כיוון שלמחרת, בשעת בוקר מוקדמת, היה עליו להתייצב לקורס. על פי הדברים שאיציק מסר בהודעתו, במהלך הנסיעה, הנאשם הביט על לוח השעונים של המכונית, ומצא שאחת מדלתות המכונית פתוחה. איציק חשב שמדובר בדלת שלידו, אך הוא לא רצה לפתוח אותה במהלך

הנסיעה, ועל כן השניים המשיכו בנסיעה לבסיסם.

בהגיעם לבסיס, איציק גילה שתא המטען של המכונית היה פתוח, ובשעה שהוציא את תיקו מתא המטען, גילה שהרובה שהניח שם נעלם, ודיווח על כך למפקדיו.

17. כאשר איציק נשאל בחקירתו, היכן הוא חושב שנשקו נעלם, השיב איציק, כי קיימות לכך מספר אפשרויות. כאפשרות ראשונה ציין, כי יתכן והנשק נגנב בשעה שהמכונית חנתה בישוב סג'ור, בעת שהנאשם הציג לו את ביתו (וראו, ת/1 עמ' 6 שורה 14 עד 18). כמו כן תאר איציק מספר פרטים שנראו לו מוזרים בהתנהגותו של הנאשם, כגון, שהתברר לו שהנאשם היה זה שהוציא את הציוד של ויאם ורובר מהמכונית, הגם שכאשר שאל אותו על כך בתחילה טען שויאם עצמו הוציא את הציוד שלו מהמכונית. כמו כן הזכיר איציק, כי בתחילה עלה על מכונית הברלינגו, אך הנאשם היה זה שביקש ממנו לעבור ממכונית הברלינגו ולהצטרף אליו למכונית המזדה, בה נסעו במהלך הפעילות הנזכרת.

18. איציק נחקר בידי באת כוח הנאשם, ואין כל עילה לפקפק במהימנותו ובאמיתות הדברים שמסר. בחקירתו איציק לא סתר את הדברים שמסר בהודעתו (ת/1), ואין כל מניעה לבסס על הודעתו של איציק, כמו גם על עדותו, ממצאים עובדתיים.

19. בתאריך 15.10.2012, בסמוך לאחר שאיציק מסר את הודעתו בנוגע לרובה שלו שנעלם, נגבתה גם הודעה מהנאשם, ויודגש, כי באותה שעה הנאשם לא נחשד בדבר. ההודעה שנגבתה מהנאשם, סומנה כמוצג ת/2.

הגם שכיום ברור, שעוד לפני שאיציק הגיע לאסוף את הנאשם מביתו שבישוב סג'ור, הנאשם כבר ידע שכלי הנשק שהופקדו בידיו של בן דודו רוני נעלמו, מסר הנאשם בהודעתו (ת/2), כי בשעה שאיציק הגיע לאסוף אותו "העברתי את התיק עם הנשק מהרכב שלי הפרטי למזדה" (שם, עמ' 1 שורה 8). כאשר נשאל הנאשם מתי לאחרונה ראה את כלי הנשק שלו השיב: "בבוקר, כשיצאתי מהבית. הנשק היה אצלי בבגז' בתיק. הנשק היה מפורק" (שם, עמ' 3 שורה 19). עוד מסר הנאשם בהודעתו (ת/2) (עמ' 3 שורות 6 עד 11) כדברים הבאים:

".... המשכנו והגענו לבסיס. ירדנו מהרכב. איציק הלך להוציא את הציוד שלו מהרכב. הוציא את התיק, ואז אני רואה שהוא מתחיל להפוך שם ואמר שלא מוצא את הנשק. מתחילים להוציא כל הדברים, ואז אני מגלה שגם התיק שלי עם הנשק לא נמצא. מחפשים והופכים הכל ולא מוצאים את הדברים. שלחתי צוות שיעשה סריקות בתחנה או מישהו הוריד משהו בטעות, אולי רואים במצלמות של התחנה. לא זיהו כלום ושאלו את השומר בתחנה אם ראה משהו. העברתי דווח

למפקד צוות וזה הגיע למפקד היחידה שהגיעו לפה ועשו תחקירים. בדקנו בכל מקום שהיינו בו."

נוכח העובדה שהנאשם הודה בעבירה של הזנחת השמירה על כלי הנשק שהיו ברשותו, והאירועים המתוארים באישום הראשון, ברור עתה, שהדברים שמסר הנאשם בהודעתו מיום 15.10.2012, הם שקר מוחלט. עוד בשעה שהנאשם פגש את איציק ליד ביתו בישוב סג'ור, ידע הנאשם שכלי הנשק שלו נעלמו. כאשר איציק גילה שהרובה שלו אינו נמצא בתא המטען של המכונית, והתעורר החשד שהרובה שלו נגנב מהמכונית, "הלביש" הנאשם על אותה סיטואציה גם את שני כלי הנשק שלו, ובכך יצר מצג כאילו כלי הנשק שלו נגנבו באותה הזדמנות בה יד נעלמה כלשהי גנבה גם את הרובה של איציק.

20. נראה הדבר, שגרסתו התמימה לכאורה של הנאשם לא שבתה את לב חוקריו, ומספר ימים לאחר מכן נעצרו הנאשם ואשתו לחקירה.

בתאריך 22.10.2012 נחקר הנאשם בידי חוקרי המחלקה לחקירות שוטרים (דמתקראת "מח"ש"). קודם שנבתה מהנאשם הודעה, הנאשם תושאל בידי החוקר חסן סאלח (והתשאול תועד במוצג ת/3), ולאחר מכן נבתה מהנאשם הודעה (מוצג ת/4).

על פי התרשומת שנעשתה בתשאול, הנאשם סיפר כיצד הפקיד את כלי הנשק אצל בן דודו רוני, ולאחר מכן התברר לו שכלי הנשק נעלמו. הנאשם הוסיף, כי לאחר שרוני לא החזיר לו את כלי הנשק, "הוא (רוני - י"כ) הציע לי את הקטע שהיה עם ימיני. הוא הציע לי שכאשר השוטר יעלה איתי לבית נפתח את הרכב עם השלט וזה הבן שלו יעשה את זה. זריז הבן שלו ראמז". בהמשך נרשם כי הנאשם מסר בתשאול:

"רוני הציע לי לעשות את כל מה שאמרתי כדי לכסות עלי וכאילו גם הנשק שלי וגם נשק של אחר נעלם, וכך לא אסתבך."

21. בהודעתו (מוצג ת/4) מסר הנאשם גרסה מלאה, כיצד הפקיד את כלי הנשק בידו של רוני, ולא קיבל אותם בחזרה כאשר קיבל מרוני את בתו התנוקת ואת התיקים שהפקיד בידו. כאשר התבקש הנאשם לפרט מה בדיוק רוני הציע לו, מסר הנאשם (שם, עמ' 3 שורות 45 עד 50):

"הציע לי ברגע שהרכב המשטרתי מגיע לעלות את הנהג למעלה לשתות כוס קפה ואז, לא בדיוק ל(ע)שות כוס קפה אלא לעלות למעלה לשבת קצת ואז הבן שלו ראמז ירד איכשהו וישלוף את התיק והנשק ואז זה עבד."

הנאשם נשאל כיצד ראמז הצליח לבצע את הגניבה, ועל כך השיב: "אני לא יודע איך הוא עשה את זה."

בהמשך הדברים שמסר הנאשם בהודעתו, מסר הנאשם (שם, עמ' 5 שורה 138): "הוא הציע את כל הדברים האלה ואני הסכמתי מחוסר ברירה. אני הסכמתי אתו מחוסר ברירה. לשאלה, הוא לא הכריח אותי." לשאלה, מדוע הסכים לגנוב נשק של שוטר שעובד אתו ביחידה, השיב הנאשם: "כדי לכסות על עצמי מבחינת הנשק וזהו".

22. בהודעתו של הנאשם מתאריך 22.10.2012 יש לכאורה הודאה בקשירת הקשר לגניבת כלי הנשק של חברו איציק, ואולם, הנאשם לא חזר על הודאה זו בעדותו במשפט, וגרסתו במשפט הייתה שונה.

בעדותו במשפט מסר הנאשם כי הפקיד את כלי הנשק ביחד עם בתו התינוקת בידי בן דודו רוני ובני משפחתו, מחמת שנסע לחתונת אחות אשתו, ולא רצה להשאיר את כלי הנשק בביתו בלא השגחה. כאשר התברר לו שרוני החזיר לו את תיקיו בלי כלי הנשק, חזר אל רוני וביקש ממנו כי ישיב לו את כלי הנשק. הנאשם אמר לרוני, כי בכוונתו לדווח למפקדו על היעלמות כלי הנשק, ואולם, רוני ביקש ממנו לא לעשות כן, והבטיח לו כי יחפש שנית את כלי הנשק. הנאשם מסר כי המתין להודעה מרוני, כי בכוונתו להשיב לו את כלי הנשק, אך רוני "משך את הזמן". בצהרי היום (14.10.2012) הזמין רוני את הנאשם והציע לו את הצעתו בדבר גניבת הרובה של השוטר שיגיע לבית הנאשם כדי לאסוף אותו.

23. בעדותו מסר הנאשם, כי דחה את הצעתו של רוני. על גרסה זו, שדחה את הצעתו של רוני לארגן גניבת רובה משוטר נוסף, חזר מספר פעמים, הן במהלך עדותו הראשית והן במהלך חקירתו הנגדית. בעניין זה העיד הנאשם (עמ' 100 לפרוטוקול, שורות 20 עד 22):

"התוכנית של רוני הייתה שבאים לאסוף אותי, שאני אעלה לבית, אקרא לשוטר, אזמין אותו לכוס קפה, אסיח את דעתי, להעסיק אותו במשהו עד שראמז ילך ויגנוב את הנשק. יפתח את הרכב ויקח את הנשק. אני לא הסכמתי, לא אישרתי, אמרתי לו שזה לא יקרה ואני לא מוכן לזה."

הנאשם הכחיש כי הזמין את איציק לעלות לביתו ולשתות קפה כדי להסיח את דעתו, ולאפשר לראמז לגנוב את הרובה שלו. ואולם, אין אני מקבל דבריו אלה של הנאשם. הטעם לכך הוא, שבאותה עת ידע הנאשם שרוני הגה תכנית לגנוב את הרובה של איציק, ועל כן, מצופה היה שיזהיר את איציק, ויאמר לו שלא ישאיר את הרובה בתא המטען של המכונית, אלא שיקח את הרובה עמו ויעלה לבית הנאשם לשתות עמו קפה. הנני סבור, ששתיקתו של הנאשם בעניין זה, היא שאפשרה בסופו של דבר לראמז להוציא לפועל את התכנית שהגה רוני, בדבר גניבת הרובה של איציק.

מכל מקום, הנאשם סיפר בעדותו, כי עלה לביתו להתארגן לקראת נסיעתו לעבודה ביחד עם איציק, ואיציק עלה עמו לביתו. לאחר מכן נסעו השניים ביחד כדי לאסוף את השוטר ויאם, שהמתין להם בצומת יסעור, ועולה מדברי הנאשם, כי לפחות כלפי חברו איציק, הנאשם התנהג כרגיל.

24. גרסת הנאשם היא, כי רק כאשר הוא ואיציק הגיעו לבסיס היחידה בה הם משרתים, בישוב חריש, גילו השניים, שהרובה של איציק נגנב, וכדברי הנאשם (עמ' 99 לפרוטוקול, שורות 7 - 8):

"ברגע שהגענו ליחידה הייתי צריך להוריד אותו שם כי הייתה לו איזה השתלמות למחרת, הייתי צריך להוריד אותו ביחידה בחצות, אז גילינו שהנשק שלו נעלם."

בעדותו, אישר הנאשם לשאלת באת כוחו, כי כאשר איציק גילה שהרובה שלו נעלם, התעורר בו החשד, שרוני ביצע את התוכנית שהציע לנאשם לבצע, ואשר הנאשם, לגרסתו, סרב לה (עמ' 100 שורות 9 עד 11). כמובן, שהנאשם לא שיתף איש מאנשי היחידה בנוגע לחשדותיו, ולאחר מכן אף לא סיפר על חשדות אלה לקצין הבודק שמונה, ואף בהודעתו מתאריך 15.10.2012, המשיך להציג את המצג, כאילו כלי הנשק שלו נגנבו מהמכונת בשעה שהגנבים האלמונים גנבו את הרובה של איציק.

ו. משקלה של הודאת הנאשם ת/4

25. כאמור, בהודעה ת/4 שמסר הנאשם בתאריך 22.10.2012, הודה הנאשם, כי הסכים לקבל את הצעתו של רוני, לנגוב את הרובה של איציק, כדי לחפות על גניבת כלי הנשק של הנאשם (ת/4, עמ' 4 שורות 79 עד 82 - "... "הסכמתי כן"). עם זאת, בעדותו במשפט טען הנאשם כי דחה את תכניתו של רוני, ולא הסכים לה כלל, ולמעשה, רק בשעת לילה מאוחרת, כאשר איציק גילה שהרובה שלו נגנב, חשד הנאשם שרוני ביצע את תכניתו למרות שהנאשם לא הסכים לה.

עתה תשאל השאלה, איזה מן הגרסאות היא הגרסה הנכונה.

26. הנאשם ביקש להסביר את הודאתו בהודעה ת/4, בכך שנפגש עם אשתו במסדרון יחידת החקירות, והדבר שבר את לבו. על כן, כך לגרסת הנאשם, הוא החליט "לקחת הכל על עצמו" (עמ' 99 שורה 24), כדי שהיא תוכל להשתחרר ולשוב לביתם ולטפל בילדיהם. הנאשם טוען, כי רפ"ק אייל הררי, ראש מחלק מיעוטים במחוז הצפוני של המשטרה, שחקר את האירוע, התנה את שחרורה של אשת הנאשם בכך שהנאשם יודה שתכנן ביחד עם רוני את גניבת הרובה של איציק. לאור התנייה זו, החליט הנאשם להודות במעשה שלא עשה, ולאפשר לאשתו לחזור הבייתה.

27. המפגש בין הנאשם ואשתו, אשר לטענת הנאשם גרם לו להודות במעשה שלא עשה כדי להביא לשחרורה של אשתו, תועד על ידי רפ"ק אייל הררי במזכר מתאריך 31.10.2012 (וראו המוצג ת/8, שנערך תשעה ימים לאחר האירוע עצמו):

"טרם הודאתו של החשוד בגניבת הנשקים שאדי גאנם יחד עם אחרים, הנ"ל הובל מהארכת מעצרו לימ"ר צפון. כאשר הגיע העצור לימ"ר פגש העצור את אשתו ושם נודע לו שאף לאשתו הוארך מעצר. לאחר שהנ"ל ראה את רעייתו וביקש לחבק אותה כל זאת במסדרון הימ"ר כאשר הם לא מדברים נכנס החשוד לחדר החקירות וביקש להודות בחלקו המלא. לציין, כי טרם כניסתו לחדר החקירות אמר החשוד לאשתו אני 'הולך לספר את הסיפור אני לא יכול לראותך כך'."

מוכן אני להניח, שכאשר הנאשם ראה כי אשתו במעצר, ונודע לו שמעצרה הוארך, נחמץ לבו והדבר "שבר" אותו. עוד מוכן אני להניח, שהנאשם החליט לעשות לשחרורה של אשתו מוקדם ככל האפשר מהמעצר בו הייתה נתונה, ועל כן החליט להודות בקשירת הקשר עם רוני לגנוב את הרובה של איציק ימיני. כמו כן מוכן אני להניח, שרפ"ק הררי לא היה מוכן לשחרר את אשת הנאשם מהמעצר כל עוד הנאשם לא הודה בקשירת הקשר עם רוני, שכן היה עליו להמשיך בחקירה, ורק משעה שהנאשם הודה בקשירת הקשר ומסר את גרסתו המפלילה, היה מוכן רפ"ק הררי לשחרר את אשת הנאשם, משום שמאותו שלב היא כבר לא הייתה דרושה לחקירה.

ואולם, השאלה העומדת לדיון עתה היא, האם הגרסה המפלילה שהנאשם מסר בהודעתו ת/4, היא גרסת אמת, או שמא היא גרסה כוזבת, בגדרה הודה הנאשם במעשה שלא עשה, והודאתו באה אך ורק כדי להביא לשחרורה של אשתו מהמעצר.

28. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, הנני סבור, שהודאת הנאשם ת/4 היא הודאת אמת, שניתנה באופן חופשי ומרצון. דווקא הגרסאות שמסר הנאשם בהודעתו מתאריך 15.10.2012 ועדותו במשפט, הן גרסאות שאינן אמת. להלן אביא את הטעמים שהביאו אותי להגיע למסקנה זאת:

(א) ראשית לכל אדגיש, שבשום שלב לא הופעלו על הנאשם אמצעים פסולים כלשהם כדי לגרום לו להודות במעשה שלא עשה. המפגש של הנאשם עם אשתו במסדרון יחידת החקירות, בין אם היה זה מפגש מקרי ובין אם תוכנן על ידי החוקרים כ"תרגיל חקירה", אינו אמצעי פסול שהופעל על הנאשם, היכול לבסס קביעה, שהודעת הנאשם אינה חופשית ומרצון.

(ב) כעולה מהתיעוד החזותי שנעשה קודם מסירת ההודאה ובמהלך גבייתה (מוצג ת/4א'), חקירת הנאשם התנהלה על מי מנוחות, תוך שהחוקרים מאמתים את הנאשם עם עובדות שונות ומנסים לקבל ממנו תמונה מלאה על אשר אירע. הנאשם, מצדו, מסר את הדברים מרצונו החופשי, בלא שהושמעו כלפיו איומים כלשהם, צעקות וכיוצא"ב. התיעוד החזותי של החקירה, מלמד באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי הנאשם מסר את הודעתו מתוך רצונו חופשי, ובה פרט את כל העובדות הנוגעות להסכמתו לשתף פעולה עם רוני לצורך גניבת הרובה של איציק, כדי שהנאשם יוכל לטעון, שגם כלי הנשק שלו נגנבו באותה הזדמנות.

(ג) גרסת הנאשם בעדותו במהלך המשפט, כי כלל לא הסכים להצעה שהציע לו רוני, לגנוב את הרובה של איציק, אינה עולה בקנה אחד עם הדברים שטענה באת כוח הנאשם במסגרת בקשת המאשימה להארכת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים בפני חברי המלומד, כב' השופט ר' שפירא, בתאריך 19.11.2012, טענה באת כוח הנאשם הטענות הבאות (וראה המוצג ת/15):

" ... [הנאשם] נקלע למצב שהוא לא ידע מה לעשות. בלהט אותה מועקה בא רוני ומציע לו "בוא נעשה את התרגיל", ולצערנו, ולצערך, הוא נסחף אחריו.

.... מי שהעביר את הנשק לידיו של רוני זה לא המשיב. המשיב בא והודה, יכל למען האמת להמשיך בגרסה המכחישה ואז רשויות החקירה יכלו ללכת לכל מיני כיווני חקירה שרק אלוהים יודע אם היו יכולים להגיע לאותו רוני ולדעת שהנשק נמצא אצלו, ורוני הוא הגנב. רק הודות ההודעה שלו, והוא פותח באומרו "אני כבר לא יכול, מצפוני מעיק עלי, נשבעתי נאמנות ליחידה, נשבעתי נאמנות לפי 101 ואני מוכן וחייב לספר לכם את האמת". אני מצטערת לומר שחברי מתעלם מהנתון החשוב הזה. רק לאור הודאתו הכנה וייסורי המצפון שלו, והחרטה על מה שעשה, הובילו לתפיסתו של רוני ולתפיסתו של הבן של רוני, שעבד כשליח שלו לביצוע המזימה שכל כולה נרקמה על ידי רוני, והמשיב (הנאשם - י"כ) בתוך אותה מסכת של לחץ, מתח ודילמה, חייב היה לדווח למפקדים שלו, ועל כך הוא מצר, ועל כך הוא גם מצר מעומק הלב. אומר טעיתי, אבל בא וחשף את האמת."

דברים אלה של באת כוח הנאשם, שנטענו כדי לשכנע את בית המשפט לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר, מדברים בעד עצמם. באת כוח הנאשם טענה, כי אין לקבל את הפרוטוקול ת/15 כראיה (1עמ' 143 לפרוטוקול), שכן באותו שלב דן בית המשפט בראיות לכאורה בלבד, ואולם הנני דוחה טענתה זאת. הפרוטוקול ת/15 נערך על ידי בית המשפט במהלך דיון פומבי, והוא מסמך ציבורי כשר להוכחת אמיתות תוכנו, כלומר, להוכחת העובדה, שאלה הם הדברים שנאמרו בין כותלי בית המשפט בדיון שהתקיים בפניו.

אין זה מתקבל על הדעת, שבהליך המעצר הנאשם יטען כי קיבל את הצעת רוני ונסחף אחריו, ובמשפט שלפני יטען, כי דחה את הצעתו של רוני. אין זה מתקבל על הדעת, שבהליך המעצר יטען הנאשם כי הודה בקשירת הקשר עם רוני משום שהגיע למסקנה שאינו יכול יותר ומצפוני מעיק עליו, ובמשפט שלפני יטען הנאשם, כי הודה משום שלבו נשבר כאשר ראה את אשתו במסדרון חדר החקירות. אין זה מתקבל על הדעת, שבהליך המעצר יטען הנאשם שהודאתו הייתה הודאה כנה ואמיתית, ובמהלך המשפט ימסור הנאשם גרסה אחרת. אילו היה המדובר בהליך אזרחי, כי אז היו חלים כללי ההשתק השיפוטי (רע"א 4224/04 בית ששון נ' שיכון עובדים, פ"ד נ"ט(6), 625 (2005)). במקרה שלפני לא ניתן להחיל את כללי ההשתק השיפוטי, אך בהחלט ניתן להפעיל את השכל הישר, ולהבין שגרסת הנאשם בבית המשפט לא הייתה אמת, ודווקא הודאתו ת/4 הייתה הודאת אמת.

(ד) חיזוק משמעותי להודעת הנאשם מוצאים אנו בהודעה שמסרה רנין, אשת הנאשם. בתאריך 22.10.2012 נגבתה הודעתה של רנין, ובה סיפרה את סיפור קשירת הקשר וגניבת כלי הנשק מתחילתו ועד סופו. להודעה זו אחזור בהמשך הדברים, ובשלב זה רק אציין, שההתאמה בין ההודעה שמסרה רנין ובין הודעתו המפלילה של הנאשם, מלמדת, שהודעת הנאשם ת/4 היא אמת.

ז. חיזוקים להודאת הנאשם ת/4

29. להודאתו של הנאשם, כי קשר קשר עם בן דודו רוני לגנוב את נשקו של איציק, קיימים חיזוקים נוספים, ולהלן אסקור חיזוקים אלה:

(א) כעולה מעדותו של הנאשם, רוני הציע לו לגנוב את הרובה של איציק, ובכך ליצור את הרקע שיאפשר לנאשם לטעון, שאף כלי הנשק שלו נגנב באותה הזדמנות, אך הנאשם סרב לכך. ברור אפוא, שהנאשם ידע על תכניתו של רוני לגנוב את נשקו של איציק. יתרה מזאת, כאשר הנאשם ואשתו נסעו מביתו של רוני לביתם, הצטרף אליהם בנו של רוני, ראמז, שעליו רוני הטיל את המשימה לגנוב את הרובה של איציק. במצב דברים זה, כאשר הנאשם הזמין את איציק לעלות לביתו כדי לשתות קפה, היה מצופה שהנאשם יזהיר את איציק מפני האפשרות שהרובה שלו ייגנב, והיה מצופה שיאמר לו לקחת את הרובה עמו ולא להשאירו במכונית. ואולם, הנאשם לא אמר דבר כלשהו, ואפילו אם אניח שבתחילה סרב להצעתו של רוני, הרי בשתיקתו הפיל את איציק לתוך פח יקוש שרוני טמן לו. ואולם, אין אני מניח שהנאשם סרב להצעתו של רוני, ולדעתי, הראיות מצביעות על כך, שהנאשם מילא פיו מים ולא הזהיר את איציק כדי לאפשר לראמז לבצע את התכנית, ולגנוב את הרובה של איציק. במילים אחרות, הנאשם שלא הזהיר את איציק, כיוון שביצע את חלקו בתכנית.

(ב) הנאשם כלל לא נתן הסבר, כיצד היה בכוונתו לפתור את המשבר אליו נקלע, לאחר שרוני גנב את כלי הנשק שלו. הנאשם היה שוטר משמר הגבול, וסגן ראש צוות, וכלי הנשק שהופקדו בידו היו בידיו כלי עבודה ממש כמו שהמעדר והמגרפה הם כלי עבודתו של הגנן. וכי יכול הגנן להתייבב לעבודת הגינה ללא מעדר? והנה, הנאשם יוצא את ביתו, ועולה על מכונית המשטרה שבאה לאסוף אותו, כאילו כלי הנשק מעולם לא נגנבו ממנו. הוא אינו אומר על כך דבר לאיציק, הוא אינו מדווח על כך למפקדיו. התנהגותו זו של הנאשם מצביעה על כך, שהנאשם דווקא סמך על תכניתו של רוני. הנאשם התייבב למשמרתו בלא שהיו בידו כלי העבודה שלו, מתוך הנחה, שכאשר יתגלה שכלי העבודה שלו נגנבו, הוא יוכל לטעון שהם נגנבו בשעה שגם הרובה של איציק נגנב.

(ג) הנאשם נחשף לתכניתו של רוני, ולטענתו סרב לה. אולם, לטענתו (השקרית יש לומר) של הנאשם, רק בשעת לילה מאוחרת, כאשר איציק גילה שהרובה שלו נגנב, הנאשם חשד שרוני ביצע את תכניתו בניגוד להסכמת הנאשם. אם כך היו פני הדברים, כי אז היה מצופה שהנאשם יאמר מייד ובמקום, שהוא חושד ברוני. ואולם, מבחינת הנאשם "ההצגה חייבת להימשך", והוא יוצא עם איציק כדי לחפש

את כלי הנשק בתא המטען של המכונית ולבצע פעולות חיפוש נוספות, כפי שמסר בהודעתו (השקרית) ת/2. כל זאת, כאשר הוא יודע שאין כל סיכוי שכלי הנשק שלו ו/או הרובה של איציק יימצאו.

(ד) עדותו של איציק הייתה עדות מהימנה, וממנה עולה כי הזמנתו לשתות קפה טרם היציאה לדרך, הייתה טבעית ולא מעוררת חשד. ואולם, עוד עולה מעדות זאת, שקודם שתיית הקפה, הנאשם ביקש מאיציק לבוא ולראות את בתו, ואף דבר זה נראה היה בעיניו של איציק כדבר טבעי, ובשעה שהם היו בחדרה של התינוקת, אף אשת הנאשם הצטרפה אליהם (עמ' 26 לפרוטוקול, שורה 21 עד 31). מה שנראה היה טבעי באותה עת בעיניו של איציק, היה למעשה מהלך שנועד לסלק את איציק מסלון הבית, כאשר מפתחות המכונית נשארו על השולחן, והכל כדי להסיח את דעתו של איציק ולאפשר לראמז לבצע את הוראות אביו רוני, ולגנוב את הרובה של איציק, לרבות תיק אחד מתיקו של הנאשם.

(ה) איציק מסר בהודעתו (מוצג ת/1, שהתקבלה בהסכמה במקום עדות ראשית), פרטים המלמדים על כך, שהנאשם למעשה ביצע בפועל את תכניתו של רוני. כך למשל סיפר איציק, שהשוטר ויאם, אותו הם אספו בצומת יסעור, ביקש להכניס את הרובה שלו לתא המטען של המכונית, אך הנאשם אמר לו לקחת את הרובה לצדו בספסל האחורי של המכונית. כמו כן סיפר איציק, שלאחר שהגיעו לתחנת המשטרה בחדרה, ונשלחו למשימה, איציק היה במכונית מסוג ברלינגו, והנאשם אמר לו לעבור למכונית המזדה. ברור שפעולות אלה נועדו לאפשר את הוצאתה לפועל של תכניתו של רוני. אם היה ויאם מכניס את הרובה שלו לתא המטען, כי אז היה מתברר מהר מאוד, שהרובה של איציק נגנב כאשר המכונית חנתה ליד בית הנאשם. אם איציק היה יוצא למשימה במכונית הברלינגו, קרוב לוודאי שהיה הולך לתא המטען של מכונית המזדה כדי לקחת את הרובה שלו, ושוב היה מתברר שהרובה נגנב קודם לכן, דהיינו ליד בית הנאשם. התנהגותו של הנאשם מלמדת למעשה, כי פעל לשם הוצאתה של תכניתו של רוני אל הפועל, ללמדך, שהנאשם, כפי שמסר בהודעתו ת/4, קיבל על עצמו את התכנית כדי להסתיר את גניבת כלי הנשק שלו בידי רוני.

(ו) לאחר שנתגלתה הגניבה, מסר הנאשם הודעה. הודעת הנאשם ת/2, היא בדיה מוחלטת, התואמת את התוצאה שהנאשם ורוני ביקשו להשיג באמצעות גניבת הרובה של איציק. שקריו של הנאשם בנקודה זאת, הסתרת העובדה שכלי הנשק שלו נגנבו בידי רוני, "הלבשת" העלמות כלי הנשק של הנאשם על גניבת הרובה של איציק, מלמדים שהנאשם ביצע את חלקו שלו בתכנית רוני. הפועל היוצא מכך הוא, שהדברים מלמדים על הסכמת הנאשם לבצע את התוכנית ומוכיחים את הקשר שנרקם בין הנאשם ורוני.

ח. עדויות נוספות

(א) אשת הנאשם, רנין, העידה על הפקדת הנשק בידיו של רוני בעת שהיא והנאשם יצאו לחתונת אחותה. רנין אף סיפרה על כך, שרוני הבטיח לנאשם להחזיר לו את כלי הנשק, אלא שרוני החל למשוך את הזמן. רנין אף מסרה בעדותה על ההצעה שהציע רוני לנאשם בקשר לגניבת הרובה של איציק, ולעניין זה אמרה: "שאדי לא הסכים בהתחלה" (עמ' 123 לפרוטוקול, שורה 1).

(ב) גם אם אניח, שרנין נכשלה בלשונה, ואין לייחס משקל לאמירתה שהנאשם לא הסכים "בהתחלה", כי אז יש לזכור, שרנין הייתה שותפה לכתב האישום המקורי, אלא שבעקבות הסדר טיעון שנעשה עמה היא הודתה בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדה (סומן "הט/1"). האישום השני בכתב האישום המתוקן שהוגש נגד רנין, מפרט את הקשר שנקשר לגניבת הרובה של איציק, ואת הוצאתה לפועל של התכנית שהגה רוני, ובסעיף 10 לכתב האישום המתוקן נרשם כדלקמן:

"למחרת היום, ביום 14.10.2012 בשעה 14:00 או בסמוך לכך, נפגשו שוב הנאשם ורוני בביתו של רוני, והגו בידיעת הנאשמת תכנית שנועדה להסתיר את נסיבות גניבתם של הנשק והטייזר, והכל כפי שיפורט להלן."

למטה מדברים אלה, לאחר הפירוט העובדתי המתאר את התכנית ואת אופן הוצאתה אל הפועל, נטען כלפי רנין:

"במעשיה האמורים לעיל, קשרה הנאשמת קשר יחד עם אחרים לביצוע עבירה מסוג פשע, סייעה לביצוע עסקה בנשק שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו ללא רשות על פי דין וכן סייעה לאחרים בנטילת דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, ..."

כאמור, רנין הודתה בכתב האישום שהוגש נגדה, ולמעשה הודתה מלמדת על הקשר שנקשר ועל הוצאתו אל הפועל.

(ג) ההודעות שנגבו מרנין במהלך החקירה, הוגשו כחבילה אחת, וסומנו ת/16. בהודעתה מתאריך 21.10.2012 רנין הכחישה את מעשה הקשר בין הנאשם ורוני, וכן שללה את האפשרות שכלי הנשק של הנאשם והרובה של איציק, נגנבו בשעה שמכונית המשטרה חנתה ליד בית הנאשם, ואיציק הוזמן לשתות קפה. ואולם, בהודעתה מתאריך 22.10.2012 מסרה רנין גרסה מלאה, בקשר עם כל האירועים שאירעו מרגע שהנאשם גילה שרוני לא החזיר לו את התיק שהכיל את כלי הנשק. בחלק מהודעתה סיפרה רנין כי שהתה עם אשתו של רוני במטבח וראתה שרוני והנאשם מדברים, אך לא שמעה את שיחתם, אך בתשובה לשאלות שנשאלה (עמ' 4 החל משורה 107):, מסרה כדברים הבאים:

"כאשר ביום ראשון 14.10.2012 שהינו בביתו של רוני ואני הייתי במטבח עם אשתו להכין ארוחה, אני שמעתי את חלק מהשיחה בין רוני לבין שאדי שה(ם) רוצים לעשות את זה. שרוצים לקחת את הנשק של השוטר שבא לאסוף את שאדי מהבית באותו יום, על מנת שבאמצע משמרת באותו יום של העבודה, זה יראה כמו גניבת נשקים מניידת. ואני שמעתי את רוני שאומר לשאדי כי ראמז יכול לעשות את זה והוא יכול להסתדר, ובאותו זמן ראמז ישב איתם ושמע את השיחה שלהם."

ובהמשך הדברים:

"... ובדרך נסיעה שלנו הביתה שאדי סיפר לי שאני לא אתערב בכל מה שהולך לקרות ולא להתקרב ולא לדאוג, וכי ראמז הולך לעשות זאת, הכוונה לגנוב את הנשק. כמו כן, שאדי אמר לי, כי אם התכנון שלו ושל רוני יצליח, יבקש ממני להכין קפה ואני צריכה להכין את הקפה כדי שישתו ואם הוא לא יצליח אז הוא צריך להודיע למפקד שלו על התיק שלו."

(ד) הודעותיה של רנין הן הודעות חופשיות שניתנו מרצונה החופשי. מהודעות אלה עולה באופן ברור, שרוני והנאשם קשרו קשר לגנוב את הרובה של איציק, והגו את התוכנית הדרושה לכך, לרבות שלב הכנת הקפה, כדי להסיח דעתו של איציק. יותר מכך: הנאשם ורוני הביאו בחשבון את האפשרות שהתוכנית שהגו תכשל, ואז יהיה על הנאשם לדווח על גניבת כלי הנשק למפקדיו.

אעיר, שהדברים שצוטטו לעיל מהודעתה של רנין משיבים תשובה ניצחת לטענת באת כוח הנאשם, כי הנאשם כלל לא יכול היה לצפות שאיציק ימיני ישאיר את המפתחות על השולחן, באופן שיתאפשר לראמז לפתוח את המכונת. אכן, נכון, הנאשם לא יכול היה לצפות זאת, ועל כן התוכנית שהוא ורוני רקמו כללה שתי אפשרויות. האפשרות האחת, שמפתחות המכונת יושארו על ידי איציק על השולחן, ואז גניבת הרובה תתאפשר, והאפשרות השניה, שהמפתחות לא יושארו על השולחן ואז האפשרות הראשונה לא תצא אל הפועל, ועל הנאשם יהיה לדווח על גניבת כלי הנשק שלו.

(ד) לא נעלמה מעיני האפשרות, שרנין הודתה בכתב האישום המתוקן שהוגש נגדה, כדי להביא לסיום ההליכים שננקטו נגדה. ואולם, גם אם אניח שזה מצב דברים העומד ברקע הודאתה של רנין בעבירות שיוחסו לה, הרי שלאור הראיות שסקרתי לעיל, אין לומר שרנין הודתה בעובדות שלא אירעו. יתרה מזאת, רנין, כאישה תומכת ואוהבת, התייצבה לצד הנאשם ומסרה עדות לזכותו, מתוך רצון לתמוך בניסיונו לנקות את עצמו מהעבירות המיוחסות לו. אינני סבור, שבשעה שרנין הודתה בעבירות שיוחסו לה, היא עשתה זאת כדי לפגוע בנאשם.

31. **עדוּתו של ראמז (החל מעמ' 49 לפרוטוקול):**

עמוד 17

(א) ראמז העיד בפני על חלקו בפרשה, ולדבריו "שאדי אמר לי שהוא יסיח דעתו של השוטר היהודי (הכוונה לאיציק ימיני - י"כ) ואני אגנוב את הנשק. אני אשים תיק ריק בשביל הנשק ושאקח את הנשק של השוטר השני". ראמז סיפר, כי מפתחות המכונית היו על השולחן בבית, ו"השוטר היהודי" הסתובב עם הנאשם בבית. לשאלה כיצד יכול היה לדעת שהשוטר לא יחזור בזמן שהוא יקח את המפתחות, השיב ראמז: "שאדי (הנאשם - י"כ) אמר לי שהוא יסובב אותו" (עמ' 50 לפרוטוקול, שורה 16).

(ב) ראמז מודה בפה מלא בחלקו בגניבת הרובה של איציק, ובכך שפעל לפי התוכנית שרקמו אביו רוני והנאשם. שאלתי עצמי האם יש מקום ליתן אמון בעדותו של ראמז, או שמא הוא מנסה לחפות על אביו, ואזכיר, כי עדותו של ראמז ניתנה לפני שנעשה הסדר הטיעון עם רוני אביו.

(ג) ואולם, הדברים שמסר ראמז מתיישבים עם הודאת הנאשם ת/4 ועם הודעתה של רנין. יתרה מזאת, עדותו של ראמז אינה מנקה את אביו רוני מאחריות לקשירת הקשר לגנוב את הרובה של השוטר איציק ימיני, כך שאין מקום לומר, שראמז מנסה להשחיר פניו של הנאשם כדי להלבין את פני אביו רוני.

(ג) על כן, הנני סבור, שעדותו של ראמז היא עדות אמת, וודאי יש בה כדי לחזק את כל שאר הראיות המלמדות על כך, שהנאשם קשר קשר לגנוב את הרובה של איציק חברו.

32. עדותו של רוני:

(א) רוני גאנם הוא עבריין, ויש להיזהר בעדותו זהירות רבה. רוני הועמד לדין על פי כתב אישום שהוגש בנפרד, ואשר כלל בין היתר עבירה הנוגעת לגניבת כלי הנשק שהנאשם הפקיד בידו בעת שהוא ורנין יצאו לחתונת אחותה של רנין. ואולם, במועד בו נקבעה ישיבה לשמיעת ראיות, בה הנאשם ואשתו התייצבו להעיד, נעשה הסדר טיעון בין רוני והמאשימה, והעבירה הנוגעת לגניבת כלי הנשק של הנאשם על ידי רוני נמחקה.

(ב) רוני הכחיש בעדותו בפני את מעורבותו באירועים הקשורים לאישום הראשון, דהיינו, שהנאשם הפקיד בידו את כלי הנשק והוא גנב אותם ממנו. לטענת רוני, הנאשם לקח את כלי הנשק איתו לחתונת אחות אישתו, ושם גנבו ממנו כלי הנשק. נראה הדבר, כי הכחשתו של רוני את גניבת כלי הנשק של הנאשם, נובעת מכך שהוא ביקש להתאים את עדותו לכתב האישום שהוגש נגדו, כפי שתוקן בעקבות הסדר הטיעון שנעשה עמו.

(ג) אינני מוכן לסמוך על דבריו של רוני, והנני סבור שרוני אכן גנב את כלי הנשק שהנאשם הפקיד בידו,

ואף הבטיח לנאשם להחזיר לו כלי נשק אלה, אך לא עמד בהבטחתו. האופן בו סיבך רוני את בן דודו, הנאשם, עמו היו לו יחסים טובים וקשרים הדוקים, מלמד על כך, שבנוסף להיותו אדם לא אמין ובלתי מהימן, הוא גם אדם חסר מצפון.

(ד) על כן, הנני מחליט שלא להסתמך על עדותו של רוני, והנני מתעלם ממנה כליל.

ט. העבירות המיוחסות לנאשם באישום השני

31. כאמור, באישום השני מיוחסות לנאשם חמש עבירות, ולהלן אבחן אותן, אחת לאחת:

(א) קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין:

על יסוד הראיות שלפני התקיימו בנאשם כל היסודות העובדתיים הדרושים להרשעתו בעבירת קשירת הקשר לגנוב את הרובה שהיה בהחזקתו של השוטר איציק ימיני, וכן התקיימה בו המודעות הפלילית הדרושה.

(ב) עשיית עסקה בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין;

עניינה של העבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, במי ש"מייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה". הנאשם אמנם קשר קשר עם רוני לגנוב את נשקו של השוטר איציק ימיני, אך אין לומר כי עשה עמו "עסקה אחרת" שיש עמה מסירת החזקה בכלי הנשק לרוני. בשום שלב הנאשם לא החזיק ברובה של איציק ימיני ולא סחר בו.

על כן, הנני קובע, כי לא התקיימו בנאשם היסודות העובדתיים הדרושים להרשעה בעבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.

(ג) התפרצות לרכב בכוונה לבצע פשע או גניבה, עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין:

אין חולקים שמי שהתפרץ למכונית המשטרה, עמה הגיע השוטר איציק ימיני כדי לאסוף את הנאשם, היה ראמז, בנו של רוני. התפקיד הוטל על ראמז על ידי רוני והנאשם, ואזכיר את הודעתה

של רנין, בה מסרה, כי בעת שרוני והנאשם תכננו את המעשה, רוני הציע שראמז יבצע את ההתפרצות למכונית ואת גניבת הרובה. ואולם, הגניבה התאפשרה רק לאחר שהנאשם, כחלק מתפקידו בהוצאתו של הקשר אל הפועל, עשה פעולות להסחת דעתו של איציק ימיני, ובכך אפשר לראמז לבצע את ההתפרצות למכונית ולגנוב את הרובה.

בנסיבות העניין, אין מדובר בסיוע של הנאשם לביצוע הגניבה, אלא בביצוע פעולות ממשיות. הנאשם, במקביל להתפרצות שבוצעה בפועל על ידי ראמז השתתף בביצוע העבירה "תוך עשיית מעשים לביצועה" במובן סעיף 29(ב) לחוק העונשין. על כן יש לראות את הנאשם כמי שביצע את עבירת ההתפרצות בצוותא עם ראמז.

לפיכך, הנני קובע, כי התקיימו בנאשם כל היסודות העובדתיים הדרושים להרשעתו בעבירת ההתפרצות למכונית, וכן התקיים בו היסוד הנפשי הדרוש.

(ד) גניבה בידי עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין:

עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין מתקיימת כאשר עובד הציבור "גונב דבר שהוא נכס המדינה .... וערכו עולה על אלף ש"ח".

ככל שהדברים אמורים ביסודות עבירת הגניבה עצמה, כי אז כשם שאת עבירת ההתפרצות לרכב עבר הנאשם על דרך הביצוע בצוותא, כך אף ביחס לגניבת הרובה של השוטר איציק ימיני. אין אף מחלוקת שהרובה היה "דבר שהוא נכס המדינה", ואולם, בשום שלב לא הוכח שערכו עולה על אלף ש"ח.

בהעדר ראיה על ערכו של הרובה שנגנב מאיציק ימיני, לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה של גניבה בידי עובד הציבור, ואף לא ניתן להרשיעו בעבירה של "גניבה בידי עובד" לפי סעיף 391 לחוק העונשין.

עם זאת, אין כל מניעה להרשיע הנאשם בעבירת גניבה, שאינה כוללת בין יסודותיה את היסוד של שווי הרובה שנגנב. על כן, העבירה היחידה שבאה בחשבון היא עבירת הגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

הנאשם ביצע את עבירת הגניבה בצוותא עם ראמז, והתקיימו בו כל היסודות העובדתיים הדרושים לעבירה זו וכן התקיים בו היסוד הנפשי הדרוש.

(ה) שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

הודעתו הראשונה של הנאשם, מתאריך 15.10.2012 (מוצג ת/2), ניתנה על ידו במטרה להכשיל את החקירה. כזכור, באותה הודעה סיפר הנאשם שכלי הנשק שהיו בהחזקתו הושמו על ידו בתא המטען של מכונית המשטרה, עמה אסף אותו איציק ימיני לעבודתו. ברור הדבר, שגרסתו שזו של הנאשם הייתה בדיה מוחלטת, שכן הנאשם ידע שכלי הנשק שלו נעלמו זמן רב לפני שאיציק ימיני הגיע לאסוף אותו.

הנני סבור, שהתקיימו בנאשם כל היסודות העובדתיים הדרושים להרשעתו בעבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, וכן התקיים בו היסוד הנפשי הדרוש.

י. לפני סיום

32. קודם שאבוא לסיים הכרעת דין זו, אעיר שתי הערות:

(א) בהליכים המוקדמים, טען הנאשם כי נפל קורבן לקשר שקשרו נגדו רוני ורנין, לגנוב את כלי הנשק שהיו ברשותו. לא מצאתי בסיס לטענה זו. רוני גנב את כלי הנשק שהיו ברשות הנאשם משום שהנאשם הפר את ההוראות בדבר שמירת כלי הנשק, והפקידם בידי של רוני, שלא היה רשאי להחזיק בהם והיה מוכר, אף לנאשם עצמו, כאדם שמעורב בפלילים. לא הובאו בפני ראיות, כי היה תכנון מוקדם כל שהוא בין רוני ורנין להפיל את הנאשם בפח ולגרום לו להפקיד את כלי הנשק בידי של רוני, כדי שיתאפשר לאחרון לגנוב אותם.

(ב) באת כוח הנאשם טענה, כי כל התכנית שרקם רוני הייתה מבוססת על כך, שאיציק ימיני ישאיר את מפתחות המכונית על השולחן, ובכך יאפשר לראמז לפתוח באמצעותם את המכונית. לטענת באת כוח הנאשם, לנאשם לא הייתה יכולת לדעת, שאיציק ימיני אכן ישאיר את המפתחות על השולחן.

לנקודה זו התייחסתי בעת שהתייחסתי להודעות שמסרה רנין, מהן עולה, שרוני והנאשם חשבו אף על האפשרות שאיציק ימיני לא ישאיר את המפתחות על השולחן, ואז היה הנאשם מודיע למפקדיו על היעלמות כלי הנשק. ואולם, רצה הגורל, ואיציק ימיני השאיר את המפתחות על השולחן, ובכך התאפשר לראמז ולנאשם להוציא את האפשרות הראשונה של התכנית אל הפועל, ולגנוב את נשקו של איציק ימיני.

י"א. סוף דבר

33. אשר על כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

(א) הזנחת השמירה של כלי יריה, עבירה לפי סעיף 339 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (ולהלן - "חוק העונשין");

(ב). מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין;

(ג) קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין;

(ד) התפרצות לרכב בכוונה לבצע פשע או גניבה, עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין;

(ה) גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין;

(ו) שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ה' באדר א', תשע"ד, 5.2.2014, והודע בפומבי.

יצחק כהן, שופט